

Baka István

Van Gogh börtönudvarán

Mint Van Gogh börtönudvarán, a tarka
Falak között, kopaszra nyírt rabok,
Úgy követik egymást, a sort betartva,
Társukkal – velem – hetek, hónapok.

Megyünk a rend szerint, csak körbe, körbe,
Fénytől vakon, tapogatózva még,
Cellák sötétlő búzából kitorve,
E napi séta, ennyi épp elég.

Kút ez az udvar – azt hiszed, kimerhet
Belőle még egy mennyei vödör,
Ám angyal-őreid csak kinevetnek;
Tudják: nincs fent, se lent, csupán a kör.

Sem a pokol tüze, se mennyek fénye,
Csak ez van, ez a zárt udvar, melyet
Még Isten mért ki körzője hegyével,
S ő szabta meg büntetésedet.

Hetek közt, hónapok között, időd
Fegyházában sinylődő földi rab,
Keringsz tovább te is, akárcsak ők,
És várod a szabadulásodat.

(November angyalához – PHILOKTÉTÉSZ 56. old.)